

blive ved at hvæbles med os, for at bevare deres Gendarmer og de andre smaa Ting i Landsktinget, vil man sige om de Herrer, at de vare nogle meget smaalige Politikere. Mere faae de ikke ud af det. Det kan være, at man vil rose dem for Trofasthed lige overfor Ministeriet; men noget stort Syn paa Livet vil man ikke kunne tillægge dem, naar de have brugt 5 Aar til at snakke om det, de have talt om, og hvormed de have holdt Landet i Afsøre i 5 Aar. Lad os komme ud af det! Jeg tilstaar, at Regjeringens Holdning under denne Forhandling forekommer mig, med al Reservation, at fortjene mere Amerkjendelse. Jeg har saa megen Mistillid til Regjeringen, at jeg efter de Anthyndinger, der ere fremkomne, sandelig ikke tør hengive mig til nogenjomhelst Forventning om noget Godt, men det var dog ulige bedre at høre end det, som det ærede Medlem fra Fredensborg (Hage) fremsatte. Jeg antager derfor, at det ærede Medlem ikke er indviet i Forholdene, han har vistnok blæst i en Trompet fra Fortiden, en gammel Basun, som gjaldt til Felsraadet i Fjor, men maaste ikke gjælde mere; det vil jeg haabe, er Tilfældet.

Dermed skal jeg gaa over til den Sag, jeg gjerne vilde henlede den ærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, skjøndt jeg ikke tror, han har videre Sympathi for den, og derfor beder jeg heller ikke om noget bestemt Løfte; men jeg vil blot bede den ærede Minister, om han, da han allerede een Gang har givet et Afslag, dog vil tænke over, hvad jeg her tillader mig at fremsætte; det er navnlig om Forholdene ved Stagens Havn. Det blev i Fjor vedtaget at bygge en Jernbane dertil, og det blev fra alle Sider betegnet som en overordentlig stor Fordel for Staaen og navnlig af ikke ringe Betydning for Fiskeriet. I Aar er Spørgsmaalet om Fiskerihavne paa Vestkysten reist paany, og jeg tror ogsaa, der er al mulig Grund til at tage dette Spørgsmaal op, dersom vi skulle have nogen Nytte af vort Fiskeri, haade i Kattegattet og det nordlige Vesterhav. Dersom vi skulle have det, maa vi have en Fiskerihavn, og da det er givet, at der maa en saadan Havn til, hvor Fiskerne i Tilfælde af Storm kunne tage ind, tror jeg, at Liden er til at tage under Overvejelse, om ikke Stagen var et passende Sted til en saadan Havn. Grunden, hvorfor jeg reiser dette Spørgsmaal, er, at man i Fjor virkelig har taget fejl, idet man tillagde denne Bane en Betydning for Fiskeriet ved Stagen. Den har sin Betydning for Stagen som Røbstad. Den kan have sin Betydning for Stagen som en Del af Frederikshavns

Balgfreds, idet Bælgerne fra Stagen ganske vist komme nemmere med Jernbanen til Frederikshavn, end naar de skulle seile eller som i gamle Dage fjøre dertil og gaa tilbage; men for Fiskeriet har den ingen Betydning, og det vilde jeg gjerne bede ærede Medlemmer og den ærede Minister at skænke en Tanke, Forholdene have nemlig i Stagen udviklet sig ganske anderledes, end vi i Almindelighed antage. For nogle Aar tilbage, altsaa i Halvfjerdsferne, vare Forholdene saaledes, at man fiskede fra Land. Der eksisterede i Stagen ikke Fiskerifartøier, som kunde drive noget virkelig Havfiskeri. Man fiskede da ved at trække Vaad op paa Land, som Fiskerne efterhaanden gjorde større og større, og hvis Liner de gjorde længere og længere, saa at de kunde trækkes meget langt udefra; men Alt var Rysfiskeri. Da de saa i Løbet af nogle Aar havde drevet det, var der ikke Mere inde ved Kysten. Om det kom af, at Fjsten var sluppet op, eller at Bunden var skrabet ren, eller at Fjsten havde taget en anden Retning, disse naturvidenskabelige Problemer skal jeg ikke indlade mig paa; men Faktum er, at den rige Fiskefangst hørte op, og da begyndte de at gaa ud med mindre Vaade og trække ind til Land det saakaldte Snurrevaad, et Vaad, som kastes ud og trækkes op i Vaaden. Derved holdt Fiskeriet sig igjen, og det blev meget rigeligt i en Række af Aar. Dette Fiskeri, som drevs paa denne ret primitive Maade, holdt sig indtil 1880, og man fiskede overordentlig paa denne Maade i Stagen, først ved at trække i Land og siden ved at trække hen ad Bunden med Snurrevaad. De Fisk, der kom ind paa denne Maade, bleve solgte i Stagen eller til tydste Kvafer. I begge disse Tilfælde vilde det for Stagen dengang have været af stor Betydning at have en Jernbane; thi saa kunde Jernbanen have transporteret disse Fisk, og Transporten vilde være bleven billigere end ved den temmelig kostbare Vogntransport; desuden led Fjsten temmelig meget ved at føres paa Vogne til Frederikshavn. Det havde været til megen Gavn for Fiskerne at undgaa de ret store Procenter, de rimeligvis maatte afgive til Fiskehandlere og Mellemhandlere, der laa med deres Kvafer ved Stagen; de kunde gennem en Jernbaneforbindelse have staffet sig ret store Indtægter. Siden 1880 have Fiskeriforholdene ved Stagen imidlertid fuldstændig forandret sig. Da Fjsten igjen begyndte at tage af inde ved Kysten, blev Følgen den, at Fiskerne i Stagen samlede sig sammen om at bygge større Kuttere, og med disse seilede de langt ud og fiskede under Grundene ved Anholt, Læsø og andetsteds,